

داوید روبینویچ
ترجمه محمود حسینی زاد

یادداشت‌های
روزانه

www.ketab.ir

روبینوویچ، داوید، ۱۹۲۷ - ۱۹۴۲

Rubinowicz, Dawid

یادداشت‌های روزانه

داوید روبینوویچ: ترجمه سید محمود حسینی زاد

تهران: نشر ثالث، ۱۳۹۸

۱۱۸ ص.

شابک: ۳ - ۴۹۷ - ۴۰۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸

عنوان اصلی: Das Tagebuch des Dawid Rubinowicz, c1960

روبینوویچ، داوید، ۱۹۲۷ - ۱۹۴۲ م - خاطرات

جنگ جهانی دوم، ۱۹۳۹ - ۱۹۴۵ م - خاطرات لهستانی

یهودیان - لهستان - تعقیب و ایزد

لهستان - تاریخ - اشغال، ۱۹۳۹ - ۱۹۴۵ م.

حسینی زاد، سید محمود، ۱۳۲۵ - مترجم

رده‌بندی کنگره: D ۸۱۱

رده‌بندی دیویی: ۹۴۰/۵۴۸۱

شماره کتابشناسی ملی: ۵۹۳۱۹۵۸

سپیدمحمود حسین زاده

کتابخانه عمومی شهید بهشتی

یادداشت‌های روزانه

داوید روبینوویچ

ترجمه سیدمحمود حسینی‌زاد

مجموعه ادبیات ترجمه

صفحه‌آرایی: فریدون سامانی‌پور - مریم آقایی

طراحی جلد: حمید باهو

چاپ اول: ۱۳۹۹ / ۷۷۰ نسخه

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: نشر ثالث

شابک: ۳ - ۴۹۷ - ۴۰۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸

ISBN: 978 - 600 - 405 - 497 - 3

کلیه حقوق محفوظ و متعلق به نشر ثالث است.

دفتر مرکزی: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۵۰ / طبقه چهارم

فروشگاه شماره یک: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۴۸

فروشگاه شماره دو: اتوبان شهید همت / مجتمع ایران مال / طبقه / شماره ۱۸۳

تلفن گویا: ۸۸۳۱۰۷۰۰ - ۸۸۳۱۰۵۰۰ - ۸۸۳۰۲۴۳۷ - ۸۸۳۰۲۴۳۶-۷

سایت اینترنتی: www.salesspublication.com

پست الکترونیکی: info@salesspublication.com

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۵	در باره مکان اوزنان
۱۷	سال ۱۹۴۰
۲۳	سال ۱۹۴۱
۴۳	سال ۱۹۴۲
۱۰۷	تربلینکا ۲، اردوگاه مرگ در ناحیه ساک آوف، ایالت ورشو
۱۰۹	در باره یادداشت‌ها

پیشگفتار

داوید را از ده ساله بود که اولین یادداشت‌های روزانه‌اش را در دفترچه مدرسه‌اش نوشت. برای او هم زندگی آن چیزهایی را داشت، که برای میلیون‌ها کودک در سراسر کره زمین دارد: غذایی که سیر می‌کند، حداقل شرایط بهداشتی زیست مدرسه که انسان گاه بیش‌تر و گاه کم‌تر دوستش دارد، بازی با همسالان، ماقبل، شادی‌های اندک، غصه‌های نه چندان زیاد، تنبیه‌های گاه‌گذار به خاطر عملی خلاف، و گاه تسلی‌خاطری. این‌ها خواست‌های معمولی‌اند و نه ساخته و پرداخته زندگی بسیار خوشبخت. خواست‌های یک کودکی معمولی.

اما همین کودکی معمولی را هم یکی از هولناک‌ترین وحشیگری‌هایی که تاریخ به خود دیده، نابود کرد.

داوید روبینوویچ، مانند میلیون‌ها کودک بزرگ‌تر و کوچک‌تر از خود، به قتل رسید فقط و فقط به این خاطر که یهودی به دنیا آمده بود. مطمئناً والدین داوید برای فرزندانشان همان آرزوهایی را داشتند که والدین دیگر برای فرزندانشان دارند؛ بدون در نظر گرفتن ملیت، رنگ پوست، مکان یا شرایط زندگی. همان آرزوهایی که هر کس این سطور را می‌خواند برای فرزندانش دارد، و همان‌هایی که من، که این سطرها را

می‌نویسم، برای فرزندانم دارم. سلامتی، شکل‌گیری صحیح شخصیتی، خوشبختی اندک و امید به آینده‌ای بهتر. و این همه را والدین روبینوویچ نتوانستند به فرزندان‌شان بدهند، حتی جزئی از رویاها و آرزوهایشان را، و تنها به این خاطر که یهودی بودند.

همه می‌دانند خانواده روبینوویچ زندگی مرفهی نداشت. امروزه در برلین کسی به خاطر ندارد که خانواده روبینوویچ در چه زمانی از کیل‌تسه به کراینو، به این دهکده دورافتاده نزدیک بودزنتین آمده بود. به هر حال این امر باید خیلی قبل از زمانی صورت گرفته باشد که گردان‌های حامل صلیب شکسته سیاه‌رنگ، اروپا را مورد هجوم قرار دادند. گویا یوسک روبینوویچ پدر، قطعه زمینی مزروعی در کراینو داشته. روستایی‌های کراینو تعریف می‌کنند که او این قطعه زمین را فروخت، با پول آن لبنیات‌سازی کوچکی ترتیب داد و با خانواده‌اش در یک خانه دو اتاقه با آشپزخانه زندگی می‌کرد. زندگی آن‌ها شبیه زندگانی ساکنان دهکده بود و مثل آن‌ها لباس می‌پوشیدند.

طبق گفته کسانی که خانواده روبینوویچ را می‌شناخته‌اند این خانواده به خاطر صداقت، نظافت و آمادگی کمک به دیگران، نزد همه محبوبیت داشته است.

هنوز هم در کراینو تعریف می‌کنند که تاویا، مادر داوید، در آیدم‌های زیادی در بیماری یا زخم‌بندی کمک کرده است. در آن دهکده با یک شکسته‌بند هم وجود نداشت. تاویا روبینوویچ در خانه‌اش با وسایل زخم‌بندی، داروهای مسکن، محلول ید، چسب و کرم‌های مختلف داروخانه کوچکی ترتیب داده بود. او مجانی به مردم کمک می‌کرد.

داوید در کراینو به مدرسه ابتدایی می‌رفت. در ژوئن ۱۹۳۹ به کلاس هفتم رفت. در دفترهای قدیمی مدرسه نمرات او دیده می‌شوند. او دانش‌آموز خوبی بود.